

LA MIRADA DEL BISBE

La força de les paraules

«La paraula canvia el món», deia David Uclés, premi Nadal 2026. Té raó, la paraula no sols descriu, sinó que fa. La filosofia del llenguatge ho mostra, la teoria de la performativitat ho aprofundeix, i els estudis sobre metàfores i marcs expliquen com els relats organitzen la mirada.

L'escriptora nigeriana Chimamanda Ngozi Adichie, a *El perill d'una única història*, mostra fins a quin punt un relat únic colonitza el pensament i empetiteix la realitat.

La força (o fortalesa) de la paraula és dir la veritat. Hannah Arendt alertà que l'organització de la mentida desfà la vida pública; avui, massa discursos del poder armen el llenguatge, escalant metàfores o mentides que justifiquen i predisposen a la violència i l'antagonisme. Hi ha paraules i discursos que estan canviant el món a pitjor i molt de pressa. Ja n'hi ha prou d'empetir-nos amb els discursos dels poderosos. Necessitem eixamplar les mirades i treure'ns les pors; necessitem més temples de la paraula (i de la Paraula) i miralls de la societat, freqüentar més les es-

glésies i les bones obres de teatre. Fe i cultura. Necessitem aturar-nos, respirar, contemplar, pensar.

rebem aquesta pau de Jesucrist. Aquesta pau solament compta amb la força de la paraula, el diàleg, la litúrgia, les arts i els testimonis de justícia, perdó, honestedat i compassió. Amb la Nobel de la Pau, Malala Yousafzai, creiem que «un llibre i una ploma poden canviar el món». Em pregunto què deuen estar llegint els sàtrapes del moment.

Ara bé, la paraula sols desarma si reorienta els imaginaris: quan el relat diu «preparem-nos per a la guerra», responguem «eduquem per a la veritat i la cultura de la cura»; on assenyalen «enemics», llegim «proïsmes». Si invoquen «seguretat» per reduir drets, defensem «dignitat compartida»; si es promet «victòria» sobre l'altre, busquem «fraternitat». Així, el llenguatge deixa de ser martell i esdevé arada que obre solcs d'esperança.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

El papa Lleó reclama i proposa aliances amb la pau desarmant i desarmada. Els cristians

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Que la Paraula de Crist habiti en vosaltres»

El tercer diumenge del temps de durament l'any, enguany el dia 25 de gener, l'Església celebra el Diumenge de la Paraula, instituït pel papa Francesc l'any 2016. Vol ser una diada d'acció de gràcies, de reflexió i de divulgació de la Paraula de Déu.

Enguany porta per lema: «**Que la Paraula de Crist habiti en vosaltres**» (Col 3,16).

A propòsit de la celebració del Diumenge de la Paraula, el papa Francesc escrivia: «El dia dedicat a la Bíblia no ha

de ser «un cop a l'any», sinó «un cop per tot l'any», perquè ens urgeix familiaritzar-nos amb la Sagrada Escripura. Altrament, el nostre cor resta fred i els ulls romanen aclucats, davant les incompresibles formes de ceguera que patim.»

Coincidint amb aquesta jornada, per iniciativa de la Conferència Episcopal Tarraconense, les diòcesis amb seu a Catalunya celebrem enguany, del 25 al 31 de gener, la X Setmana de la Bíblia, en la qual s'organitzen activitats a les parròquies i comunitats per impulsar el

coneixement del text bíblic, font de comunió i d'alegria.

Nou són les entitats organitzadores als nostres bisbats: la Conferència Episcopal Tarraconense, l'Abadia de Montserrat, l'editorial Claret, el Centre de Pastoral Litúrgica, l'Associació Bíblica de Catalunya, Ràdio Estel, Catalunya Cristiana, la Fundació de l'Escola Cristiana i la Fundació Joan Maragall. Elles promouen diverses activitats a nivell diocesà i interdiocesà.

Llegim aquest diumenge una bonica pàgina de l'Evangelí: Jesús, tot passe-

jant una matinada de primavera vora el llac de Tiberíades, convida uns pescadors —Pere, Andreu, Jaume i Joan— a seguir-lo. Ells deixen les xarxes i la barca i se'n van amb Jesús. A poc a poc se'ls afegiran més. Jesús n'escollirà dotze que, després d'ensenyar-los i d'omplir-los de l'Esperit Sant, els enviarà a anunciar la seva Paraula arreu del món. Així es farà realitat la consigna: «Que la Paraula de Crist habiti en vosaltres.»

Mn. Ramon Sàrries

LA MIRADA DEL OBISPO

La fuerza de las palabras

«La palabra cambia el mundo», decía David Uclés, premio Nadal 2026. Tiene razón, la palabra no solo describe, sino que hace. La filosofía del lenguaje lo muestra, la teoría de la performatividad lo profundiza, y los estudios sobre metáforas y marcos explican cómo los relatos organizan la mirada. La escritora nigeriana Chimamanda Ngozi Adichie, en *El peligro de una única historia*, muestra hasta qué punto un relato único coloniza el pensamiento y empequeñece la realidad.

La fuerza (o fortaleza) de la palabra es decir la verdad. Hannah Arendt advirtió que la organización de la mentira deshace la vida pública. Hoy, demasiados discursos del poder arman el lenguaje, escalando metáforas o falsedades que justifican y predisponen a la violencia y al antagonismo. Hay palabras y discursos que están cambiando el mundo a peor y a toda prisa. Ya basta de empequeñecernos con los discursos de los poderosos. Necesitamos ensanchar la mirada y quitarnos los miedos. Necesitamos más templos de la palabra (y de la Palabra) y espejos de la sociedad, frecuentar más las iglesias y las buenas obras de teatro. Fe y cultura. Necesitamos pararnos, respirar, contemplar, pensar.

El papa León reclama y propone alianzas con la paz desarmada y desarmada. Los cristianos recibimos esa paz de Jesucristo. Esta paz solo cuenta con la fuerza de la palabra, el diálogo, la liturgia, las artes y los testimonios de justicia, perdón, honestidad y compasión. Con la Nobel de la Paz, Malala Yousafzai, creemos que «un libro y una pluma pueden cambiar el mundo». Me pregunto qué estarán leyendo los sátrapas del momento.

Ahora bien, la palabra solo desarma si reorienta el imaginario: cuando el relato dice «preparémonos para la guerra», respondamos «eduquemos para la verdad y la cultura del cuidado»; donde señalan «enemigos», leamos «prójimos». Si invocan «seguridad» para reducir derechos, defendamos la «dignidad compartida»; si se promete la «victoria» sobre el otro, busquemos la «fraternidad». Así, el lenguaje deja de ser martillo y se convierte en arado que abre surcos de esperanza.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Reunió del SICPAS a la Casa de l'Església

El SICPAS, el Secretariat Interdiocesà per a la Custòdia i Promoció de l'Art Sacre, depenent de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), s'ha reunit recentment a la Casa de l'Església. El secretariat està integrat pels delegats de Patrimoni Cultural de totes les diòcesis amb seu a Catalunya i està presidit pel bisbe Xabier Gómez.

En aquesta ocasió, com a punt destacable de la reunió, Jordi Mallarach, director de Future of Religious Heritage, entitat amb seu a Brussel·les, creada el 2011 a partir de filàntrops, va exposar als assistents diverses bones pràctiques relacionades amb el patrimoni cultural religiós (no únicament catòlic) en diversos països d'Europa, tals com els plans nacionals i regionals amb acords entre esglésies i autoritats públiques; el paper de les fundacions i ONG per a la

custòdia i promoció del patrimoni religiós i exemples tant d'esglésies protestants, catòlica i anglicana, sobretot a Bèlgica, Països Baixos, Suècia, Noruega, Regne Unit i Itàlia.

També es va valorar la darrera reunió de la Comissió Mixta Església - Generalitat de patrimoni cultu-

ral, el relleu de la persona que representa els arxius de l'Església catòlica al Consell Nacional d'Arxius de Catalunya i la presentació de l'agenda de Catalunya Sacra, que tindrà lloc a l'església parroquial del Sagrat Cor, de la Colònia Güell de Santa Coloma de Cervelló, el 20 de febrer.

A propòsit de les unitats pastorals

Un dels temes importants que comencem a explicar amb l'inici del nou any és el de les unitats pastorals. El bisbe Xabier reflexiona sobre aquesta qüestió posant de relleu que vivim un moment actual de veritable canvi d'època que convida l'Església a tornar a les fonts de la fe, a l'alegria de l'Evangeli i a la vida comunitària inspirada en les Escriptures. Recorda que la vida cristiana és un do que neix de la gràcia i es viu des de la misericòrdia, i situa l'amor com a arrel i motor de tota vocació i missió: «És l'hora de l'amor».

En aquest context, proposa una renovació pastoral profunda, no superficial, amb el desig de ser una Església «en estat permanent de missió». Aquesta renovació implica conversió personal i comunitària, sinodalitat com a camí espiritual, i una corresponsabilitat real de tot el Poble de Déu —laics, consagrats i ministres ordenats— en la missió evangelitzadora.

Les unitats pastorals s'entenen com una resposta creativa per enfortir la comunió entre parròquies,

superar l'aïllament, compartir recursos i carismes, i garantir la continuïtat de la vida cristiana, especialment en contextos d'escassetat de preveres. No substitueixen les parròquies, sinó que les connecten en xarxa per afavorir el treball en equip, la formació, l'acompanyament i la centralitat de l'Eucaristia, la Paraula i la caritat.

El bisbe Xabier ens convida a viure aquest procés amb esperit d'oració, escolta i discerniment, promovent bones pràctiques pastorals que afavoreixin la proximitat, la participació, la transparència i l'opció pels més vulnerables, per fer visible una Església sinodal, propera i servidora del Regne de Déu.

I conclou amb un desig: «que l'adequació de les estructures pastorals i sinodals a la nostra diòcesi contribueixi que Jesucrist sigui conegut i estimat a tot arreu, fent visible el rostre d'una Església sinodal, propera i servidora del Regne de Déu, arrelada en la Paraula, fidel a la Tradició i oberta a l'acció de l'Esperit, com ho va estar la Mare de Déu de Montserrat, l'espill nítid on la nostra Església s'emmiralla».

Disponibles tots els episodis del pòdcast

EG: evangelitzadors amb esperit

El Bisbat de Sant Feliu de Llobregat ha culminat la publicació dels sis episodis del pòdcast *Evangelii Gaudium: evangelitzadors amb esperit*, basats en el capítol cinquè de l'exhortació apostòlica del papa Francesc.

A *Evangelii Gaudium* es parla d'una evangelització que no ha de ser una tècnica ni una estratègia humana, sinó el fruit d'un esdeveniment interior profund: una trobada amb Jesús i amb l'Esperit Sant. Els evangelitzadors han d'estar oberts al treball de l'Esperit, que és el «principal agent» de l'evangelització, i mantenir una vida de pregària sincera i contínua per alimentar la seva missió.

El capítol cinquè d'*EG* remarca que la pregària, l'Eucaristia i l'escolta de la Paraula de Déu són fonamentals perquè la tasca evangelitzadora no es

converteixi en activitat buida o frustrant. Sense aquesta relació amb Déu, el treball pastoral perd el seu sentit i energia. També es detallen les qualitats d'aquests evangelitzadors: viuen amb alegria i coratge.

Durant els sis episodis, que compten amb els testimonis de persones de la nostra diòcesi, el pòdcast ha abordat la necessitat de ser una Església en sortida per esdevenir el veritable cor de l'evangelització.

El pòdcast d'*Evangelii Gaudium* ha estat possible gràcies al suport tècnic de COPE Catalunya i Andorra i Ràdio Estel.

En aquest codi QR podeu escoltar tots els episodis en versió català i castellà.

Convocatòria del XIII Concurs d'infància missionera

Els infants i joves de la nostra diòcesi estan convocats a un nou concurs de dibuix que impulsen des de les Obres Missionals Pontificies (OMP) amb motiu de la Jornada de la Infància Missionera que es va celebrar el passat diumenge 18 de gener.

Es poden presentar els treballs fins al 6 de febrer a la Delegació diocesana de Missions, a la Casa de l'Església o bé a través de l'adreça buzongesto@omp.es o per correu postal a GESTO (c/ del Moscatelar, 10 - 28043 Madrid). El lema d'enguany és «La teva vida, una missió».

Poden participar tots els nens i nenes a través de diferents categories. La primera per als escolars de primer a tercer de primària; la segona categoria per als escolars de tercer i quart de primària; i la tercera categoria per

als escolars de cinquè i sisè de primària.

El guanyador de cada categoria rebrà una bicicleta i una subscripció

anual a la revista *Gesto*. Per al segon i tercer classificat de cada categoria un kit d'aventures que inclou una motxilla, un sac de dormir i uns prismàtics.

El teu donatiu amb un clic

Una manera àgil, ràpida i còmode...

BIZUM
04306
Envia aquest codi a través de l'app mòbil de Bizum i fes un donatiu al Bisbat de Sant Feliu

També pots col·laborar pel canal Dono a mi Iglesia: <https://www.donoamiglesia.es/san/Home#!/> (en català)

La Veu de Sant Feliu

Dissabtes 9:30 h a Ràdio Estel i a les plataformes digitals del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

L'actualitat de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat

AGENDA

- Diumenge 25 gener.** Missa del Diumenge de la Paraula amb l'entronització de la Bíblia. A les 12 h, a la Catedral de Sant Llorenç.
- Dilluns 26 gener.** Solemnitat dels abats fundadors de Poblet, sants Robert, Alberic i Esteve. A les 10 h, a l'església del Monestir de Poblet.
- Dijous 29 gener.** Reunió d'arxiprestes del Llobregat al Santuari de Bruquers. A les 11 h.
- Dissabte 31 gener.** Eucaristia presidida pel bisbe Xabier a la parròquia de Sant Joan de Vilanova. A les 19 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. □ Dilluns (lit. hores : 3a setm.) [2Tm 1,1-8 / Sl 95 / Lc 10,1-9]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda i deixebila de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Cîteaux.

27. ■ Dimarts [2S 6,12b-15.17-19 / Sl 23 / Mc 3,31-35]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), vg. fund. de les ursulines (Brèscia, 1535). Tortosa: □ Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre, 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ).

28. □ Dimecres [2S 7,4-17 / Sl 88 / Mc 4,1-20]. Sant Tomàs d'Aquino (1274), prev. dominicà i dr. de l'Església, patró dels estudiosos i dels estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat, mr. Lleida: Sant Valeri.

29. ■ Dijous [2S 7,18-19.24-29 / Sl 131 / Mc 4,21-25]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), prev. barceloní, fund. mercedaris (OdM); Lleida: □ Sant Tomàs d'Aquino, prev. i dr. de l'Església. Tortosa: □ Beat Manuel Domingo i Sol, (Tortosa, 1836-1909), prev., fund. dels Operaris Diocesans (OP).

30. ■ Divendres [2S 11,1-4a.5-10a.13-17 / Sl 50 / Mc 4,26-34]. Tortosa (ciu-

tat): □ Santa Àngela de Mèrici, vg.; santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Llesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana.

31. □ Dissabte [2S 12,1-7a.10-17 / Sl 50 / Mc 4,35-41]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prevere de Torí, fundador de les congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

1. ■ Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [So 2,3;3,12-13 / Sl 145 / 1C 1,26-31 / Mt 5,1-12a]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.

Diumenge III de durant l'any (A)

COMENTARI

«Anava per tot Galilea predicant la Bona Nova del Regne i guarint tota malaltia»

L'Antic Testament és com una profecia, com una promesa que es fa realitat en el Nou Testament. Poques vegades veurem una correspondència tan clara entre la profecia de la primera lectura i l'evangeli. Aquest diu: *País de Zabuló i de Neftalí, camí del mar... Galilea dels pagans. El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Qui és aquesta llum? Evidentment Jesús de Natzaret. Per això a continuació diu l'evangeli: Des d'aquell temps Jesús començà a predicar així: Convertiu-vos que el Regne del cel és a prop.* L'arribada del Regne que es fa realitat en Jesús és la gran llum que il·lumina aquells pobles de la Galilea, anomenada dels pagans, perquè hi havia una barreja de pobles pagans importats des d'Assíria i, per altra banda, perquè Mateu recorda al final del seu evangeli l'encàrrec de Jesús d'anar a predicar a tot el món. La salvació, la llum que és Jesús ha d'il·luminar tots els homes perquè davant Déu ningú no en té l'exclusiva de la salvació. Jesús predicant a Galilea fa realitat la profecia d'Isaïes que hem escoltat a la primera lectura. *El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum.* Les deportacions del territori de Zabuló i Neftalí (a Galilea) va suposar una gran foscor. Però ara la llum de Jesús, la seva predicació del Regne porta una immensa alegria: *Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa...* Cal experimentar la foscor per a sentir la immensa alegria de trobar la llum. Perquè la seva llum arribi a tothom Jesús escull els seus deixebles. De moment Mateu parla només de *Pere i Andreu i de Jaume i Joan*, dues parelles de germans. Ells ja fan realitat la invitació de Jesús a la conversió: *Abandonaren immediatament les xarxes i se n'anaren amb ell.* L'evangeli acaba dient: *Jesús ensenyava a les sinagogues, predicant la Bona Nova del Regne i guarint tota malaltia.* Aquesta també ha de ser la nostra tasca: predicar la Bona Nova del Regne que és el mateix Jesús i alliberar de tot mal els nostres germans; i ho són tots els homes i dones del món.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 8,23b-9,3)

En temps passat, el Senyor humilià el país de Zabuló i de Neftalí, però a la fi dels temps enaltirà el camí del Mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madián.

► Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il·lumina i em salva.*

El Senyor m'il·lumina i em salva, / qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / qui em pot esfereir? R.

Una cosa he demanat al Senyor, / i la desitjo amb tota l'ànima: / poder viure a la casa del Senyor / i vetllar pel seu temple. R.

N'estic cert, fruiré en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi. / Espera en el Senyor! R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,10-13.17)

Germans, pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer. Perquè alguns de la casa de Cloa m'han parlat de les desavinences que hi ha entre vosaltres. Vull dir que cadascú de vosaltres afirma: «Jo soc partidari de Pau», «Doncs jo, d'Apol·ló», «Jo, de Quefes», «Jo, de Crist». Com és això? El Crist està dividit? És que Pau ha estat crucificat per vosaltres o heu estat batejats en el nom de Pau? Crist no m'ha enviat a batejar, sinó a anunciar l'evangeli, i a fer-ho sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi el seu valor.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 4,12-23)

Quan Jesús sentí a dir que Joan havia estat empresonat, se'n tornà a Galilea, però no anà a viure a Natzaret, sinó a Cafar-Naüm, vora el llac, a la regió de Zabuló i de Neftalí, perquè s'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: «País de Zabuló i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans: El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós.» Des d'aquell temps Jesús començà a predicar així: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.»

Tot vorejant el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors, i els digué: «Veni amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Més enllà veié altres dos germans, Jaume i Joan, fills de Zebedeu. Eren a la barca amb el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els cridà. Ells abandonaren immediatament la barca i el pare, i se n'anaren amb ell. I anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la bona nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia.

► Lectura del libro de Isaías (Is 8,23b-9,3)

En otro tiempo, humilló el Señor la tierra de Zabulón y la tierra de Neftalí, pero luego ha llenado de gloria el camino del mar, el otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que caminaba en tinieblas vio una luz grande; habitaba en tierra y sombras de muerte, y una luz les brilló. Acreciste la alegría, aumentaste el gozo; se gozan en tu presencia, como gozan al segar, como se alegran al repartirse el botín. Porque la vara del opresor, el yugo de su carga, el bastón de su hombro, los quebrantaste como el día de Madián.

► Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Una cosa pido al Señor, / eso buscaré: / habitar en la casa del Señor / por los días de mi vida; / gozar de la dulzura del Señor, / contemplando su templo. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,10-13.17)

Os ruego, hermanos, en nombre de nuestro Señor Jesucristo, que digáis todos lo mismo y que no haya divisiones entre vosotros. Estad bien unidos con un mismo pensar y un mismo sentir. Pues, hermanos, me he enterado por los de Cloe de que hay discordias entre vosotros. Y os digo esto porque cada cual anda diciendo: «Yo soy de Pablo, yo soy de Apolo, yo soy de Cefas, yo soy de Cristo». ¿Está dividido Cristo? ¿Fue crucificado Pablo por vosotros? ¿Fuisteis bautizados en nombre de Pablo? Pues no me envió Cristo a bautizar, sino a anunciar el Evangelio, y no con sabiduría de palabras, para no hacer ineficaz la cruz de Cristo.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,12-23)

Al enterarse Jesús de que habían arrestado a Juan se retiró a Galilea. Dejando Nazaret se estableció en Cafarnaúm, junto al mar, en el territorio de Zabulón y Neftalí, para que se cumpliera lo dicho por medio del profeta Isaías: «Tierra de Zabulón y tierra de Neftalí, camino del mar, al otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que habitaba en tinieblas vio una luz grande; a los que habitaban en tierra y sombras de muerte, una luz les brilló». Desde entonces comenzó Jesús a predicar diciendo: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Paseando junto al mar de Galilea vio a dos hermanos, a Simón, llamado Pedro, y a Andrés, que estaban echando la red en el mar, pues eran pescadores. Les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Y pasando adelante vio a otros dos hermanos, a Santiago, hijo de Zebedeo, y a Juan, su hermano, que estaban en la barca repasando las redes con Zebedeo, su padre, y los llamó. Inmediatamente dejaron la barca y a su padre y lo siguieron. Jesús recorría toda Galilea enseñando en sus sinagogas, proclamando el evangelio del reino y curando toda enfermedad y toda dolencia en el pueblo.